

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203169
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2514203169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľubice Spálovej v spore žalobcov: 1. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, XXX XX G., 2. Mgr. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, XXX XX G., 3. JUDr. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XXXX/X, XXX XX G., 4. I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX G., 5. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX C. L. E., 6. Mgr. S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX J. a 7. Ing. T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX J., všetci žalobcovia zastúpení advokátom Mgr. Petrom Studeným, so sídlom M. Waltariho 7, 921 01 Piešťany, proti žalovanej: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XXA, XXX XX G., zastúpená Advokátskou kanceláriou MOJŽIŠ a partneri, s. r. o., so sídlom Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994, o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi a o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/21/2014-221 zo dňa 21. mája 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. p o t v r d z u j e .
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalobu v časti uloženia povinnosti žalovanej vypratať nehnuteľnosti v katastrálnom území G. zapísané na liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom, ako pozemok na parcele registra "C" č. 9444 o výmere 323m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, a pozemok parcela registra "C" č. 9445/1 o výmere 177m², druh pozemku záhrady, a stavba (rodinný dom) súpisné číslo XXXX, postavená na parcele registra "C" č. 9444, na ulici Vysoká 3073/9, Piešťany z a m i e t a .
- III. Súvisiaci výrok III. o nároku na náhradu trov prvoinstančného konania odvolací súd m e n í tak, že žalobcovia v 1. až 7. rade majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi v celom rozsahu.
- IV. Žalobcovia v 1. až 7. rade majú voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi (výrok I.) v celom rozsahu.
- V. Žalovaná má voči žalobcom v 1. až 7. rade nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania o vypratanie nehnuteľnosti (výrok II.) v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v katastrálnom území G., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom, ako pozemok na parcele registra "C" č. 9444 o výmere 323 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, a pozemok na parcele registra "C" č.

9445/1 o výmere 177 m², druh pozemku záhrady, a stavba (rodinný dom) súpisné číslo XXXX, postavená na parcele registra "C" č. 9444, patria do dedičstva po poručiťovi I. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v G., E. XXXX/X, G., zomrelom XX.XX.XXXX. Výrokom II. bola žalovanej uložená povinnosť vypratať vyššie opísané nehnuteľnosti do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. bol priznaný žalobcom v 1. až 7. rade voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 137 písm. c), § 185 ods. 1, § 191 ods. 1, § 217 ods. 1, § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), § 37 ods. 1, § 38 ods. 1 a 2, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“).

1.2 Súd prvej inštancie po skonštatovaní, že žalobcovia v 1. až 7. rade (ďalej len „žalobcovia“) preukázali svoj naliehavý právny záujem na predmetnom určení v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p. vykonal dokazovanie za účelom preskúmania právneho úkonu - darovacej zmluvy zo dňa 06.03.2014, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckych práv poručiťeľa I. D., zomr. XX.XX.XXXX k predmetným nehnuteľnostiam na žalovanú. Zo znaleckého posudku č. 10/2015 vyhotovenom súdom ustanovenou znalkyňou v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Monikou Gregorovou v konaní o obmedzení spôsobilosti na právne úkony I. D., ktorý však v priebehu konania zomrel (dňa 21.03.2015), mal súd jednoznačne a nepochybne preukázané, že nebohý I. D. trpel duševnou chorobou, a to demenciou Alzheimerovej choroby, organickým psychosyndrómom a paranoidno-halucinatórnym syndrómom v rámci demencie, ktorá ho robila neschopným na akýkoľvek právny úkon týkajúci sa spravovania financií, majetku a uzatvárania zmlúv, predmetom ktorých je majetkové plnenie. Súd prvej inštancie tak konštatoval, že nebohý I. D. nebol dostatočne spôsobilý na právne úkony, z čoho vyplýva, že darovaciu zmluvu uzatvorenú medzi nebohým I. D. a žalovanou nemožno považovať za platnú a skutočnosť, že nebohý I. D. konal v dôsledku duševnej poruchy, je dôvodom absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebohý I. D. nekonal vážne a slobodne, pretože pod vplyvom duševnej choroby, nemohol konať ani slobodne a vážne. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhodnotil právny úkon - predmetnú darovaciu ako neplatný platný úkon podľa § 37 ods. 1 aj § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie aj z hľadiska ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru o neplatnosti darovacej zmluvy, pretože táto bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná mala vedomosť o zdravotnom stave jej otca I. D., čo vyplýva z jej výpovede, keď uviedla, že vedela o psychických problémoch jej otca, ktoré začali po smrti jej matky, ktorá zomrela XX.XX.XXXX. O otca sa osobne starala, bola s ním v pravidelnom kontakte, dávala mu predpisovať lieky u neurológa, všeobecného lekára i psychiatra. Žalovaná požiadala príslušný Úrad sociálnych vecí a rodiny o opatrovateľský príspevok, pričom v rámci správneho konania bola povinná príslušnému orgánu predkladať dokumentáciu potrebnú pre priznanie jej nároku na peňažné príspevky v súvislosti so starostlivosťou o I. D.. MUDr. X. (psychiater) v správe pre potreby sociálneho odboru zo dňa 21.02.2014 opísal zdravotný stav I. D. a stanovil diagnózu Organický psychosyndróm, Organická schizoforná porucha. Z lekárskej správy MUDr. T. (neurológa) zo dňa 18.02.2014, ktorá je súčasťou spisu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany č. PN2/OPPNKAPČ/SOC/2014/33492 vyplýva diagnóza I. D., a to Dementný syndróm, poruchy pamäte v.s. pri M. Alzheimeri, pričom stav je trvalý, progresívny. Žalovaná teda mala preukázateľne vedomosť o zdravotnom stave svojho otca, napriek tomu uzatvorila dňa 06.03.2014 darovaciu zmluvu, o čom svojich súrodencov neinformovala. Rovnako jej vedomosť o zdravotnom stave I. D. preukazuje i konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony I. D. vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 13Ps/13/2014, pretože bola účastníčkou tohto konania, okrem toho bola prítomná aj pri vyšetrovaní I. D. znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou v jeho domácnosti, mala vedomosť aj o znaleckom posudku vypracovanom MUDr. Monikou Gregorovou v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 13Ps/13/2014 a napokon žiadala i príslušný Úrad sociálnych vecí a rodiny o opatrovateľský príspevok, pričom v rámci správneho konania bola povinná príslušnému orgánu predkladať dokumentáciu potrebnú pre priznanie jej nároku na peňažné príspevky v súvislosti so starostlivosťou o I. D..

1.3 Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetnú darovaciu zmluvu ako absolútne neplatný právny úkon od samotného začiatku, ktorý nemôže mať žiadne právne účinky, žalobe preto výrokom I. vyhovel v časti určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi I. D., ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

1.4 Vo vzťahu k výroku I. súd prvej inštancie rozhodol aj o povinnosti žalovanej predmetnú nehnuteľnosť vypratať. Ako vyplynulo z výsluchu žalovanej, žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti býva, užíva ju v stave, ako jej ju I. D. zanechal, s výnimkou vymenenej vane, okien a vchodových dverí. O nehnuteľnosť (dom aj záhradu) je potrebné sa starať, vetrať. Súd prvej inštancie preto vo výroku II. tohto rozsudku uložil žalovanej povinnosť vypratať sporné nehnuteľnosti do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.5 V priebehu konania žalovaná navrhla výsluch svedkov: mjr. Mgr. C. J., G. C. a JUDr. S. T., ktorí sa mali vyjadriť k správaniu, vystupovaniu a komunikácii nebohého I. D., hlavne k prejavu jeho vôle v súvislosti s právnym úkonom, ktorý je predmetom konania. Mjr. Mgr. C. J. je vyšetrovatelka a nebohého I. D. vypočúvala. Podľa žalovanej - pokiaľ by dospela k záveru, že I. D. trpí duševnou poruchou, nevydala by rozhodnutie o odmietnutí trestného oznámenia. G. C. je pracovníčka notárskeho úradu, ktorá overovala podpis I. D. na darovacej zmluve a pokiaľ by mala pochybnosť o tom, že I. D. nevedel, čo podpisuje, resp. konal v duševnej poruche, jeho podpis by neoverila. JUDr. S. T. vypracoval darovaciu zmluvu. Podľa súdu prvej inštancie navrhnutí svedkovia nedisponujú odbornými vedomosťami ani znalosťami vo vzťahu k duševnému stavu nebohého I. D., preto by sa nedokázali adekvátne vyjadriť k jeho zdravotnému stavu a už vôbec by nedokázali posúdiť duševný stav nebohého I. D.. S odstupom času (6 rokov) je pravdepodobné, že by si na konkrétne okolnosti ani nedokázali spomenúť, preto súd návrh žalovanej na vykonanie dokazovania výsluchom navrhnutých svedkov zamietol ako nedôvodný, nehospodárny, nadbytočný a neefektívny, nesúvisiaci s potrebou posúdenia odbornej otázky vo vzťahu k zdravotnému stavu nebohého I. D. v čase uzatvárania darovacej zmluvy.

1.6 Žalovaná poukázala na nepoužiteľnosť znaleckého posudku č. 10/2015, vypracovaného znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou a poprela jeho pravdivosť, pričom bolo jej procesnou povinnosťou predložiť hodnovernú listinu, ktorou by preukázala svoje tvrdenia vo vzťahu k nesprávosti znaleckého posudku. Žalovaná síce tvrdila, že súdu predloží súkromný znalecký posudok, avšak v rámci zákonnej koncentrácie konania k tomu nedošlo a nepodarilo sa jej teda poprieť hodnovernosť a pravdivosť tohto pre konanie významného listinného dôkazu. Súd prvej inštancie tak skonštatoval, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia týkajúceho sa pravosti znaleckého posudku č. 10/2015 MUDr. Moniky Gregorovej.

1.7 Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu poukázal na rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09). S poukazom na uvedené súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné reagovať na ostatnú argumentáciu žalovanej, ktorú nepovažoval za podstatnú a v danej veci relevantnú.

1.8 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v konaní úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadla v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaná.

2.1 Odvolanie proti výroku I. odôvodnila poukazom na odvolacie dôvody zakotvené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) a f) C. s. p.. V dôvodoch odvolania žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil platnosť darovacej zmluvy ako právneho úkonu vykonaného I. D. so zreteľom na jeho zdravotný stav. Je nesporné, že na posúdenie zdravotného stavu sú nevyhnutné odborné a vedecké znalosti. Odborné vyjadrenie podľa § 206 C. s. p. v konaní nebolo ako dôkaz zabezpečené a použité a v tomto prípade by ani nebolo postačujúce. Súd prvej inštancie ako dôkaz použil znalecký posudok z pripojeného spisu, teda vyhotovený v inom konaní, ktoré bolo zastavené pred tým, ako bol v predmetnom inom konaní posudok oboznámený ako dôkaz, bez možnosti vyjadrenia sa k nemu, bez jeho preskúmania, bez výsluchu znalca. Žalovaná namietala procesné pochybenie súdu prvej inštancie v tom, že predmetný znalecký posudok nebol v konaní zadovážený postupom podľa § 207 a § 208 C. s. p., teda bol použitý ako listinný dôkaz, čo aj samotný súd prvej inštancie konštatoval v odôvodnení rozsudku. Tým však nie je splnená požiadavka znaleckého dokazovania, nutná pre

posúdenie zdravotného stavu I. D., čo je základom pre samotné rozhodnutie vo veci. Podľa žalovanej v konaní nebola preukázaná psychická porucha I. D., ktorá mala znemožniť platné uzavretie darovacej zmluvy, nebola preukázaná zákonným spôsobom, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Duševnú poruchu ako dôvod neplatnosti darovacej zmluvy uvádzali žalobcovia, teda oni mali dôkazné bremeno túto duševnú poruchu preukázať v konaní a to sa nestalo. Prenesenie dôkazného bremena na žalovanú (nepreukázanie neplatnosti predmetného znaleckého posudku) nemá oporu v zákone. Za ďalší dôvod neplatnosti darovacej zmluvy uviedli žalobcovia jej rozpor s dobrými mravmi, avšak túto skutočnosť uviedli až v priebehu konania. Podľa žalovanej zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že darovacia zmluva nie je v žiadnom rozpore s dobrými mravmi, práve naopak, I. D. obdaroval žalovanú ako jediné zo svojich detí, ktoré mu poskytovalo potrebnú starostlivosť a opateru v starobe a chorobe. Za konanie v rozpore s dobrými mravmi treba považovať konanie žalobcov, ktorí I. D. neposkytli potrebnú pomoc. V rozpore s dobrými mravmi je samotná žaloba, pretože je prejavom chamtivosti, zištnosti a závidia žalobcov, okrem ich nespokojnosti s tým, ako I. D. naložil so svojimi nehnuteľnosťami, že ich previedol do vlastníctva toho, kto si ich zaslúžil. Údajný rozpor darovacej zmluvy nemá žiadny skutkový ani právny podklad.

2.2. Odvolanie proti napadnutému výroku II. žalovaná odôvodnila poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p., keď uviedla, že predmetný výrok je absurdný a to isté platí aj o jeho odôvodnení. Žalobcovia pri podaní žaloby preukázali výlučné vlastníctvo žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam, nepreukázali pritom žiadne ich existujúce právo k týmto nehnuteľnostiam. Žiadny zo žalobcov teda nemal v čase podania žaloby aktívnu legitímáciu na to, aby sa domáhal voči žalovanej vypratania jej nehnuteľností. Žiadny zo žalobcov nenadobudol žiadne právo k nehnuteľnostiam, ktoré by ho aktívne legitimovalo domáhať sa vypratania nehnuteľností. Ďalšia absurdita spočíva v tom, že aj žalovaná je dedičkou po I. D., teda má rovnaké právne postavenie vo vzťahu k nemu a k nehnuteľnostiam ako žalobcovia. V čase vyhlásenia rozsudku nebol výrok I. právoplatný, a preto neobstojí ani odôvodnenie súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k výroku I. bolo potrebné rozhodnúť aj o povinnosti žalovanej predmetnú nehnuteľnosť vypratať. Výrok o vypratani nemá žiadny zákonný podklad, ignoruje základné zásady právnej úpravy vlastníckeho práva, je v rozpore so zákonom a je evidentne nezákonný.

2.3 Žalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov v plnej výške.

3. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedli, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne nové a relevantné argumenty ani podklady, iba uviedla opakujúce sa tvrdenia, ktoré sú zmätočné a nepreukázané. Žalobcovia sa v plnej miere stotožňujú s napadnutým rozsudkom, ako aj názormi uvedenými v odôvodnení rozsudku. Súd prvej inštancie správne dospel ku skutkovým zisteniam a správne právne vec posúdil. Žalovaná vo svojom odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie ako dôkaz použil znalecký posudok z pripojeného spisu, teda vyhotovený v inom konaní a namietala procesné pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v tom, že predmetný posudok nebol v konaní zabezpečený postupom podľa § 207 a § 208 C. s. p.. S uvedeným názorom nie je možné súhlasiť, jedná sa o nesprávny výklad procesných noriem a ich účelové vykladanie v prospech žalovanej. Predmetom tohto konania je určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po I. D.. Skutočnosť, že súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil platnosť, resp. neplatnosť právneho úkonu darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovanou a I. D., a teda následne neplatnosť darovacej zmluvy aj z dôvodu nespôsobilosti subjektu zmluvy na právne úkony a z dôvodu konania subjektu zmluvy v duševnej poruche neznamená, že bolo nevyhnutné v tomto súdnom konaní nariadiť znalecké dokazovanie v zmysle § 207 a § 208 C. s. p. V tomto súdnom konaní nebolo predmetom rozhodovania o spôsobilosti I. D. na právne úkony, rozhodnutie teda nezávisí od posúdenia skutočností, na ktoré je treba odborné a vedecké poznatky. Na preukázanie neplatnosti darovacej zmluvy resp. konanie I. D. v duševnej poruche ako osoby nespôsobilej na právne úkony je postačujúce vykonať dôkazy listinné, výsluchy a ostatné bez nariadenia samotného znaleckého dokazovania. Žalobcovia predložili znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný nezávislým znalcom pribratým súdom v inom súdnom konaní. Z predloženého Znaleckého posudku č. 10/2015 zo dňa 13.03.2015 vypracovaného nezávislým znalcom MUDr. Monikou Gregoľovou, ktorá bola ako znalec pribratá do konania súdom v konaní o návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony I. D. (konanie vedené na okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13Ps/13/2014) vyplynulo, že v roku 2012 nebol I. D. spôsobilý vykonať právne úkony, predovšetkým čo sa týka spravovania financií, majetku, uzatvárania zmlúv, predmetom ktorých je majetkové plnenie. V zmysle vyššie uvedeného bola duševná choroba a

nespôsobilosť I. D. vykonať niektoré právne úkony preukázaná zákonným spôsobom. Podľa žalobcov je jednoznačne preukázané, že žalovaná využila nepriaznivý zdravotný stav I. D. a jeho duševnú chorobu pre získanie vlastného majetkového prospechu na úkor ostatných súrodencov. Žalovaná v bode 2 odvolania uviedla viaceré argumenty, kvôli ktorým podala odvolanie voči výroku II. rozsudku. S argumentmi, názormi a konštatovaniami žalovanej uvedenej v tomto bode nesúhlasia a tieto v celom rozsahu popierajú. Predmetné nehnuteľnosti sú zapísané v katastri nehnuteľností na žalovanú, toto sa však udialo až po podvodnom konaní žalovanej na základe neplatnej darovacej zmluvy s konaním v rozpore s dobrými mravmi, nezákonne a ľstou, teda jej skutočné vlastníctvo neprináleží.

3.1 Podľa žalobcov bola žaloba podaná dôvodne, napadnuté rozhodnutie považujú za správne a spravodlivé, a preto navrhli odvolaciemu súdu, aby v celom rozsahu potvrdil napadnutý rozsudok a zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia.

4. Žalovaná v odvolacej replike uviedla, že žalobcovia vo svojom vyjadrení vyčítajú žalovanej účelovosť a vykonštruovanosť jej tvrdení v odvolaní. Skutočnosť je taká, že práve tvrdenia žalobcov sú účelové a vykonštruované. Žalobcovia si vyberajú z postupu a záverov súdu prvej inštancie iba to, čo im vyhovuje. Účelovosť tvrdení žalobcov zachádza až do takej krajnosti, že si sami protirečia. Žalobcovia spochybňujú dedičskú spôsobilosť žalovanej z dôvodu, že sa mala dopustiť zavrhnutiahodného konania proti prejavu poslednej vôle I. D.. Podľa žalobcov každý právny úkon I. D. by bol neplatný, teda aj prejav jeho poslednej vôle. Pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, preto aj ostatné tvrdenia žalobcov ako neoprávnenosť užívania nehnuteľnosti žalovanou, hlavne však aktívna legitímácia žalobcov, sú účelové a vykonštruované absurdné nezmysly. Žalovaná uzavrela, že na podanom odvolaní trvá v celom rozsahu a navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov v plnej výške.

5. Žalobcovia v odvolacej duplike poukázali na to, že žalovaná neuviedla žiadne nové a relevantné argumenty ani podklady, neuviedla ani žiadne tvrdenia, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaná sa snaží pretočiť vyjadrenia žalobcov, tieto skresľuje a účelovo nelogicky spája. Žalobcovia sa naďalej stotožňujú s rozhodnutím a závermi súdu prvej inštancie vyjadrené v rozsudku a považujú ho za správny a spravodlivý, odzrkadľujúci v celom rozsahu správne zistený a ustálený skutkový a procesný stav. Žalovaná vo svojom vyjadrení tvrdila, že žalobcovia tvrdenia ohľadne spôsobilosti I. D. považujú za právoplatne a nezvratne preukázané skutočnosti, čo by v trestnom konaní znamenalo porušenie zásady prezumpcie neviny. Takéto tvrdenie žalovanej je skreslené. Žalobcovia uvedené skutočnosti považujú za preukázané, čo nie je v rozpore so žiadnym platným právnym predpisom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že I. D. po celý jeho život chcel, aby jeho majetok bol po jeho smrti rozdelený medzi všetky jeho deti rovným dielom, túto jeho poslednú vôľu prejavoval počas dlhých rokov, a teda aj počas dlhej doby pred tým, ako sa stal nespôsobilým na uskutočňovanie niektorých právnych úkonov. Na základe uvedených skutočností navrhli, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil napadnutý rozsudok a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bola žaloba, ktorou sa žalobcovia po jej zmene pripustenej súdom prvej inštancie domáhali voči žalovanej určenia, že vyššie opísané nehnuteľnosti

patria do dedičstva po nebohom I. D., zomrelom XX.XX.XXXX a súčasne sa domáhali voči žalovanej vypratania opísaných nehnuteľností.

8. Predmetom odvolacieho konania je v súlade s odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovanou preskúmať správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel, keď výrokom I. určil, že vyššie opísané nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi I. D. a výrokom II. uložil žalovanej opísané nehnuteľnosti vypratať do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súvisiacim výrokom III. priznal žalobcom voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná napadla rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa preto zameril na preskúmanie dôvodnosti týchto námietok.

K napadnutému výroku I. o určení, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom I. D.:

9. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že vzhľadom k prvému žalobnému návrhu - určovacej žalobe, súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal, či žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle ustanovenia § 137 C. s. p. Vychádzal pri tom z tvrdenia žalobcov, že predmetná žaloba má preventívny charakter, pretože vnesie istotu do neistých vlastníckych vzťahov. Následne dospel k záveru, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) C. s. p. Súd v každom štádiu konania musí mať za doloženú existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, či tento záujem jestvuje, túto skúma súd ex offio, t. j. z úradnej povinnosti, platí to ako pre prvoinštančný súd, tak aj pre súd odvolací. Z uvedeného dôvodu naliehavý právny záujem žalobcov na určení skúmal aj odvolací súd. V preskúmanom konaní je žalovaná zapísaná ako vlastníčka predmetných nehnuteľností, pričom žalobcovia tvrdia, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom I. D., ktorého sú zákonnými dedičmi.

10. Podľa § 137 písm. c) C. s. p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že predpokladom úspešnosti žaloby o určenie práva je žalobný návrh, ktorý požaduje, aby súd určil aktuálny právny stav ku dňu vyhlásenia rozsudku. V predmetnej veci ide o určenie, že nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým je žalovaná zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie G. ako ich vlastníčka, patria do dedičstva po nebohom I. D.. Nebohý I. D. bol otcom, resp. starým otcom žalobcov, žalobcovia sú jeho zákonnými dedičmi. Z tejto skutočnosti vyplýva naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení v zmysle citovaného ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p., pretože žalobcovia sa domáhajú určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom I. D., ktorého sú jeho zákonnými dedičmi (ide teda o aktuálny právny stav) a v prípade úspechu predmetnej určovacej žaloby môžu požiadať o prejednanie dedičstva, ktoré podľa ich tvrdenia pozostáva aj z predmetných nehnuteľností a ktoré ešte vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam prejednané nebolo.

12. Odvolací súd tak súhlasne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na žalobným návrhom uplatnenom určení.

13. Žalovaná napadla výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že konanie pred súdom prvej inštancie trpí inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za takúto vadu žalovaná označila skutočnosť, že súd prvej inštancie ako dôkaz použil znalecký posudok vyhotovený v inom konaní, a tento znalecký posudok nebol zadovážený postupom podľa § 207 a § 208 C. s. p.. Nie je tým splnená požiadavka znaleckého dokazovania, nutná pre posúdenie zdravotného stavu I. D., čo je základom pre samotné rozhodnutie vo veci.

14. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, vymenované v ustanovení § 365 ods. 1, 2 C. s. p., podstatné však je, aby takéto pochybenie bolo tej intenzity, že malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Z obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z dôkazného prostriedku - listiny, ktorá bola ako znalecký posudok č. 10/2015 vyhotovená na základe rozhodnutia súdu súdnou znalkyňou v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Monikou Gregorovou v konaní o obmedzení spôsobilosti I. D. na právne úkony. Konanie o obmedzení spôsobilosti I. D. na právne úkony prebiehalo pred Okresným súdom Piešťany na základe návrhu jeho detí, resp. vnučiek zo dňa 28.05.2014, spisový materiál, vedený pod sp. zn. 13Ps/13/2014 bol pripojený k predmetnej preskúmvanej veci. Konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 29.07.2016, č.k.13Ps/13/2014-92 z dôvodu úmrtia I. D. dňa XX.XX.XXXX. V preskúmvanom konaní o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom I. D., predložili uvedený znalecký posudok žalobcovia podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 07.07.2015.

16. Podľa § 187 ods. 1 C. s. p., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

17. Podľa § 187 ods. 2 C. s. p., dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

18. Podľa § 206 C. s. p., ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby.

19. Podľa § 207 ods. 1 C. s. p., ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

20. Podľa § 209 ods. 1 C. s. p., súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd.

21. Podľa § 191 ods. 1 C. s. p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

22. Podľa § 191 ods. 2 C. s. p., vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

23. Ako je vyššie uvedené, znalecký posudok č. 10/2015 vyhotovia znalkyňa v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Monika Gregorová v konaní o obmedzení spôsobilosti I. D. na právne úkony. Nešlo teda o znalecký posudok nariadený v predmetnom konaní súdom prvej inštancie postupom podľa § 207 a 208 C. s. p., ani o súkromný znalecký posudok predložený stranou v konaní postupom podľa § 209 C. s. p. Nešlo ani o odborné vyjadrenie v zmysle ustanovenia § 206 C. s. p. Išlo o dôkazný prostriedok vo forme listiny, čo napokon súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval. S touto listinou boli strany sporu oboznámené a mali možnosť sa k nej vyjadriť. Z obsahu spisu vyplýva, že aj žalovaná bola s uvedenou listinou oboznámená, pretože sa k nej vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 09.04.2018 a tiež na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 20.11.2018. Pokiaľ žalovaná namietala, že znalecký posudok nebol v konaní zadovážený postupom podľa § 207 a 208 C. s. p. a bol použitý len ako listinný dôkaz, čím nebola splnená požiadavka znaleckého dokazovania zdravotného stavu I. D., odvolací súd konštatuje, že znalecké dokazovanie - ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 207 ods. 1 C. s. p. je možné v konaní nariadiť len na návrh sporovej strany. Z obsahu spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že žalovaná nenavrhol súdu prvej inštancie nariadenie znaleckého dokazovania, nepredložila ani súkromný znalecký posudok, napriek tomu, že v priebehu konania uviedla, že súkromný znalecký posudok predloží.

24. Podľa Čl. 15 C. s. p. žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

25. S poukazom na citované ustanovenie Čl. 15 C. s. p. nie je namieste námietka žalovanej, že znalecký posudok nebol v konaní zadovážený postupom podľa § 207 a 208 C. s. p. a bol použitý len ako listinný

dôkaz. Pri hodnotení dôkazov súd zvažuje dôležitosť jednotlivých dôkazov z hľadiska ich významu pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, pričom znalecký posudok nemá vyššiu právnu silu, ako iná listina, ktorá je nositeľom informácií - dôkazu významného pre rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami § 191 ods. 1, 2 a Čl. 15 C. s. p., keď pri posudzovaní pre rozhodnutie dôležitej predbežnej otázky - platnosti darovacej zmluvy zo dňa 06.03.2014 uzatvorenej medzi I. D. ako darcom a žalovanou ako obdarovanou vyhodnotil listinu predloženú žalobcami - znalecký posudok č. 10/2015 - ako hodnoverný a pravdivý dôkazný prostriedok, z ktorého v súvislosti s ďalšími dôkazmi vykonanými v konaní mal za jednoznačne a nepochybne preukázané, že nebohý I. D. trpel duševnou chorobou, ktorá ho robila neschopným na akýkoľvek právny úkon. Odvolací súd sa s touto argumentáciou súdu prvej inštancie stotožňuje. Žalovaná žiadnym procesnou normou predpokladaným spôsobom nevyvrátila vierohodnosť uvedenej listiny, nepredložila dôkazné prostriedky, z ktorých by bol získaný dôkaz popierajúci pravdivosť záverov uvedenej listiny.

26. Žalovaná napadla výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie aj z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré mali spočívať v tom, že súd prvej inštancie považoval za ďalší dôvod neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy jej rozpor s dobrými mravmi.

27. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky (Štefček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

28. Odvolací súd poukazuje na svoju vyššie uvedenú argumentáciu, keď sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a jeho závermi o tom, že nebohý I. D. trpel duševnou chorobou, ktorá ho robila neschopným na akýkoľvek právny úkon, darovacia zmluva zo dňa 06.03.2014 uzatvorená medzi I. D. ako darcom a žalovanou ako obdarovanou je preto absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktorý súd prvej inštancie odkázal. Posudzovanie darovacej zmluvy z hľadiska jej rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je preto právne bez významu.

29. Odvolacie námietky žalovanej vo vzťahu k napadnutému výroku I. odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil ako nedôvodné.

30. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

31. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovanej vo vzťahu k napadnutému výroku I. sú nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto v tejto časti v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

K napadnutému výroku II. o povinnosti žalovanej vypratať predmetné nehnuteľnosti:

32. Žalovaná napadla výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodila tým, že žalobcovia preukázali výlučné vlastníctvo žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam, nepreukázali pritom žiadne ich existujúce právo k týmto nehnuteľnostiam, teda žalobcovia nemali v čase podania žaloby aktívnu legitímáciu domáhať sa vypratania žalovanej z nehnuteľností.

33. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnutý výrok II. tým, že žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti býva, užíva ju v stave, ako jej ju I. D. zanechal, vo vzťahu k výroku I. preto bolo potrebné rozhodnúť o povinnosti žalovanej predmetnú nehnuteľnosť vypratať.

34. Nesprávne právne posúdenie veci ako odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd

a) neaplikoval príslušnú právnu normu (t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu),
b) aplikoval nesprávnu právnu normu (t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú),
c) obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo
d) správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

35. K odvolacej námietke žalovanej smerujúcej k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov vo vzťahu k napadnutému výroku II. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, keď konštatoval, že žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti býva, pričom je na liste vlastníctva č. XXXX zapísaná ako vlastníčka týchto nehnuteľností.

36. Súd prvej inštancie však v procese rozhodovania o povinnosti žalovanej vypratáť predmetné nehnuteľnosti nesprávne aplikoval príslušnú právnu normu - ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú síce výslovne v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ale z kontextu odôvodnenia je zrejmé, že z tejto právnej normy vychádzal.

37. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

38. Základným predpokladom úspechu žaloby o vypratanie nehnuteľnosti je preukázanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Z obsahu spisu - listu vlastníctva č. č. XXXX vyplýva, že ako vlastníčka predmetných nehnuteľností je zapísaná žalovaná. Žalobcovia teda nie sú nositeľmi práva, ktoré by ich oprávňovalo domáhať sa voči žalovanej vypratania nehnuteľnosti - nemajú preto v spore aktívnu legitimáciu. Napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie aj odvolací súd prejudiciálne zhodne skonštatovali, že darovacia zmluva zo dňa 06.03.2014 uzatvorená medzi I. D. ako darcom a žalovanou ako obdarovanou, na základe ktorej bola žalovaná zapísaná na list vlastníctva ako vlastníčka je neplatná, tento výrok súdu jednak doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, jednak ani po nadobudnutí právoplatnosti tohto výroku sa žalobcovia nestávajú automaticky spoluvlastníkmi nehnuteľností. Je teda potrebné dať za pravdu žalovanej, že žalobcovia v tejto časti svojej žaloby nemajú aktívnu legitimáciu a je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h - že napadnuté rozhodnutie vo výroku II. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

39. Podľa § 388 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

40. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie, odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane žalobcov.

41. Žalobcovia si svojou žalobou uplatnili dva samostatné nároky - určovaciu žalobu a žalobu o vypratanie, pri každom nároku preto odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania samostatne.

42. V prvoinštančnom konaní boli žalobcovia v 1. až 7. rade úspešní len v časti určovacej žaloby, súvisiaci výrok III. boli preto potrebné zmeniť tak, že nárok na náhradu trov prvoinštančného konania súd priznal žalobcom v 1. až v 7. rade len v tejto časti podľa § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Vo vzťahu k napadnutému výroku I. boli žalobcovia v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu, majú preto voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. bola plne úspešná žalovaná, pričom odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaná má preto voči žalobcom nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania podľa § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).